

kreper som Fluor, hvis de skulde bruges om Vinteren. Det mener den højtærede Minister, og det tror jeg ogsaa er rigtigt, for det er jo i Grunden nogle stakkels Skabninger at se paa, disse Irlændere, som komme ind. Islænderne vilde derimod være udmærkede. De ere jo haardføre, have en lang Pels, og saa vil jeg spørge, hvad der er bedst, en Islænder, som kan baaale Kulde, eller disse udenlandske Skabninger, der kreper som Fluor. Den højtærede Minister maa ikke helt afvise den Tanke, jeg har fremsat, men jeg vil bede ham om at tage den under ny Overvejelse. Det var, som sagt ikke et Forslag, men en venkabelig Henstilling.

Den højtærede Minister mener jo, at det er nødvendigt for vore Officerer at være gæstfri Værter, naar der kommer fremmede Officerer paa Besøg. Gæstfrihed er en smuk Dyd, en af de skønneste, naar man udøver den paa egen Bekostning, men naar man er gæstfri for en andens Pung, giver jeg ikke saa meget for denne Dyd. Skulle Officererne derfor modtage Besøg af fremmede Officerer, saa lad dem være gæstfri, men paa egen Bekostning, saaledes som andre gøre, f. Eks. Arbejderorganisationerne. De faa meget hyppigt Besøg af Kammerater fra Udlandet og ere gæstfremmede dem, men det er ikke paa Statskassens Bekostning; de betale selv. Det samme kunde Officererne gøre. Nu er deres Lønninger for øvrigt blevne saa høje, at de godt kunde have Raad til det.

Den højtærede Ministers Udtalelse om, at der ikke var Plads paa det kongelige Bibliotek for de Bøger, der findes i Officersforeningerne, forekommer mig i høj Grad overraskende. Jeg havde ikke tænkt, at disse Officersbiblioteker vare saa uhyre store, at der ikke var Plads til dem paa det nye store kongelige Bibliotek. Jeg tror nok, der bliver Plads til de faa Bøger, det mange kan det vel ikke være. Det vilde være den bedste og billigste Ordning, om de bleve henstillede og passede paa det kongelige Bibliotek.

Med Hensyn til Usserød Klædefabrik sagde Ministeren, at naar Statsbanerne og Hæren fik deres Klæde saa billigt, var det, fordi de vare store Forbrugere; saa fik de Rabat. Det strider ellers mod nogle Udtalelser af den højtærede Minister i en

Diskussion med mig for nogle Dage siden. Jeg havde gjort gældende, at Staten var en saa stor Forbruger hos Telefonselskabet, at den maatte kunne faa Rabat; men da var der ikke Tale om Rabat. Naar Staten er Sælger, skal den give Rabat, men naar den er Køber, kan Regeringen ikke skaffe den nogen Rabat.

Den højtærede Minister tvivlede om Rigtigheden af det Regnskab, jeg havde opstillet med Hensyn til Omkostningerne ved Indkaldelsen af det gamle Mandskab til de 6 Dages Øvelse, men det Regnskab skal nok holde Stik, idet jeg foruden Statskassens direkte Udgifter hertil har medregnet det Arbejdstab, som Mandskabet lider, og de Lommepege, Mandskabet er nødt til at bruge under Indkaldelsen. Tage vi det med, viser det sig, at Indkaldelsen samfundsmæssigt set medfører en Udgift af 332,000 Kr.

Jeg skal saa til Slut gøre et Par Bemærkninger om det Arbejde, Krigsministeriet har ladet udføre i Udlandet. Man maa paa det bestemteste fordømme, at Arbejder, som kunne udføres her i Landet, udføres i Udlandet. Nu skyder den højtærede Minister sig ind under, at det var hans Forgænger, Krabbe, der havde beetilt Arbejderne. Det er nu mærkeligt nok; hver Gang det kniber, kryber den ærede Minister om bag Krabbes Ryg og skyder ham frem foran sig. Det minder noget om den Krigsførelse, man anvendte i gamle Dage overfor Ægypterne. Ægypterne havde nogle hellige Dyr. Saa fandt deres Modstandere paa at stille disse hellige Dyr i Spidsen for deres Hær, og saa turde Ægypterne ikke slaa fra sig. Saaledes er Krabbe ogsaa bleven et Slags helligt Dyr i den Forstand, at den højtærede Minister skyder ham frem for sig ved enhver Lejlighed, navnlig naar han diskuterer med mig; saa tror han, at jeg ikke tør vove at slaa løs. Det er mig ligegyldigt, hvilken Minister man giver Skylden. Jeg er en bestemt Modstander af, at der sendes Arbejder, som kunne udføres her i Landet, til Udlandet. Hvis vi gennemgik de Lister, som angive for hver enkelt Post, hvornaar det Arbejde, der er hentet fra Udlandet, er blevet bestilt af Ministeriet, tvivler jeg dog meget om, at Ministeren vilde faa Ret i sin Paastand om, at alle de Arbejder til et Beløb af 862,000 Kr., der findes her under Krigs-